

Vayeishev 5781 Chanukah en Bet Yosef

Schriftlezingen: Gen. 37:1-40:23, Maftier Num. 7:18-23 (2^e dag), Zach. 2:14(10)-4:7, Opb 11:1-13.

Lieve broeders en zusters,

Er staat een bijzondere pasuk in het boek Mishlei Shlomoh: *Gelukkig is de mens die naar Mij luistert, door dag aan dag te waken aan Mijn poorten, door Mijn deurposten te bewaken.* (Spr. 8:34) Laten we deze tekst in gedachten meenemen.

Parashat Vayeishev

Wie weet de stamletters van 'Vayeishev' (וַיֵּשֶׁב)? Jod, shin, bet – י ש ב. Wat is de betekenis van ישב? Zitten, verblijven, wonen. De eenvoudige (kal) vorm is יָשַׁב - Jashav: (pf) hij zit, hij woont (jas af: waar je woont, daar doe je je jas uit).

Ya'aqov ging zich dus vestigen (hij ging zitten!) "in het land waar zijn vader als vreemdeling verbleef". In Ivrut: b'erets m'gurei aviv (בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו). We kijken even naar het woord m'gurei (מְגוּרֵי) – van het verblijf van. Dit is een vorm van magur (מְגוּר) : plaats van oponthoud, verblijfplaats, woonplaats, woning, Gen 17:8. De stam is ג ו ר betekent: zich als vreemdeling ophouden, rustig zijn, wonen (als een nieuwkomer, zonder de oorspronkelijke rechten)

Valt jullie iets op als je het woord wat bij Ya'aqov staat vergelijkt met het woord bij Yitzchaq?

In de Artscroll Chumash staat hier:

Jakob heeft zich gevestigd. Uit het contrast tussen de woorden gebruikt voor Jakob en zijn vader – vestigen, wat continuïteit impliceert, en tijdelijk verblijf, wat doortrekken impliceert – leidt de Midrash af dat na zijn lange ballingschap en strijd, Jakob wilde zich eindelijk *in rust vestigen*, maar de angst van Josefs ontvoering drukte op hem. Als de rechtvaardigen rust zoeken, dan zegt de Heilige, Gezegend is Hij: "Zijn de rechtvaardigen niet tevreden met wat op hen wacht in de Komende wereld, dat ze verwachten om ook in deze Wereld op hun gemak te leven?" (Rashi).

Het bovenstaande bedoelt niet dat Jakob en andere rechtschapen mensen geen recht hebben op rust; Jakob zelf bracht de laatste zeventien jaar van zijn leven door in geestelijk geluk [zie 47:28]. Integendeel, de Midrash bedoelt dat Jakob's missie nog niet voltooid was. Hij dacht dat zodra hij de voorouders van de twaalf stammen had verwekt, zijn ballingschap met Laban had doorstaan, zijn confrontatie met Esav had overleefd, en uit de beproeving van Shechem was voortgekomen, hij zijn taak had voltooid om de weg voor de toekomst van de natie voor te bereiden. God zag het anders. De daaropvolgende gebeurtenissen die begonnen bij zijn aankomst in *Eretz Yisrael* maakten de weg vrij voor de afdaling van Israël naar Egypte en de gedenkwaardige wonderen die Isra'el zich steeds opnieuw herinnert, vooral in de greep van schijnbaar onoverkomelijke onderdrukkingen. Toen Jozef van hem werd gescheurd en dood scheen te zijn, had Jakob reden om er zeker van te zijn dat zijn leven in mislukking was geëindigd, maar zijn dienst van God verslaptte niet. Ook dit maakte deel uit van zijn dienst aan het nageslacht, want het leerde Joden om zich nooit over te geven aan het "onvermijdelijke". Dit is de insteek van de leer van de Wijzen dat deze wereld niet de plaats is waar de rechtvaardigen rust kunnen verwachten. Er is te veel te doen en er zijn te weinig in staat om het te doen. Dat wetende, zijn de rechtvaardigen meer dan

bereid om een beetje tijdelijke vrede te offeren omwille van de eeuwige verhoging voor hun nakomelingen (*R' Gedaliah Schorr*).

Zit hier niet een les in voor ons vrienden? Laten we Spr. 8:34 in gedachten houden en hier de rust niet zoeken. David haMelech bleef in Yerushalayim terwijl hij Yoav met het leger erop uitstuurde, maar wat gebeurde er? Toen viel hij in de strik van de verzoeking, 2 Samuel 11. Marnix van San Aldegonde – de vriend en raadgever van Prins Willem van Oranje – had de lijfspreuk: Repos ailleurs, d.w.z. de rust is elders. Dat sluit aan bij Hebr. 4:9, dat er een rust overblijft voor het volk van Elohim. Laten we ons benaastigen zegt Paulus om in die rust in te gaan en niet de rust nu al te zoeken. Vayeshev waarschuwt ons dus met het voorbeeld van Ya'akov Avinu, om het doel in het oog te houden. De rust is er pas in het Vrederijk.

Amos 2:6-3:8

De originele haftarah lezing bij de parashat hashavua is uit Amos. En daar lezen we in 3:3 *“Zullen twee tezamen wandelen, ³tenzij dat zij bijeengekomen zijn?”* De aantekening in de SV merkt bij punt 3 op: Anders vertaald: tenzij dat zij ‘overeengekomen’ zijn. Ik en Mijn getrouwe dienaar (wil God zeggen), wij zijn het eens (zie Hos. 9:8. Mal. 2:6), en gij zult het met Mij en Mijn profeten moeten eens worden, zo gij wilt dat Ik uw Vriend en Leidsman ben, anders zal Ik u moeten verlaten.

Hier zit in de eerste plaats een ernstige les in broeders en zusters, dat wij het eens moeten zijn met de profetische bediening die God ons geeft. Zonder een profetische bediening waren wij hier niet geweest, was KBY er niet geweest. Maar, zoals Amos verderop zegt: *Gewis, Adonai YHWH zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten de profeten geopenbaard heeft. De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezen? Adonai YHWH heeft gesproken, wie zou niet profeteren?* Amos 3:7-8. Dat is de grondslag van KBY chaverim. Amos geeft hiermee aan dat hij niet over zichzelf spreekt, maar zoals God hem leidt en beweegt.

Echter, kunnen we de zin dat twee alleen samen kunnen wandelen als zij overeengekomen zijn, ook niet toepassen op de vervulling van Gods plan, waar wij voor staan? Zit hier niet de les in dat Y'udah en Efrayim alleen samen kunnen optrekken als we overeenstemmen? Dit gaat natuurlijk in eerste instantie over het doel van de reis, dat is Yerushalayim en het Koninkrijk der hemelen. Maar zou het ook geen aanwijzing kunnen zijn dat we ook de halachah moeten leren waarderen? Mijns inziens ligt hierin ook een taak. Want dit vraagt om onderwijs.

Dit is ook hetgeen me aanspreekt bij Shuvu. Laten we ook naar hun studies kijken en ervan leren. Mijn roeping ligt op een ander vlak, maar dat neemt niet weg dat ik open sta voor hun onderwijs.

Chanukah

Wat betekent het woord ‘chanukah’ (חֲנֻכָּה)? Inwijding, het gaat hierbij om de inwijding van de Tempel, de Beit haMiqdash. Zie aanhef Psalm 30 een lied ter inwijding van Davids huis. In Ivrit: Mizmor, shir chanukat al habayit, l'David (שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד).

Berean Study Bible: A Psalm. Een lied voor de inwijding van de tempel. Van David.

Vandaag wil ik het feest van de Tempelwijding betrekken op onze k'hilah. Want naast het feit dat K'hilat Bet Yosef vandaag 5 jaar is geworden, is er nog een ander gedenkwaardig feit. Want op 1

Kislev belde Marie naar Wiljo dat het groene licht gegeven was voor Lendershof in Karken. Meteen nadat ik het hoorde zag ik de link met Chanukah en de oprichting van K'hilat Bet Yosef op chanukah in 2015.

Treasury of David merkt bij Psalm 30 op dat het hier gaat om de inwijding van de tempel, wat nadrukkelijk 'het huis', of 'dat huis' genoemd wordt. Zo vatten de Chaldeeuwse parafraze en de Hebreeuwse geleerden het ook op. En dan moeten de laatste woorden van David worden samengevoegd met de eerste, een psalm een lied.

Rashi zegt bij 30:1 **Een inwijdingslied van het huis**: dat de Levieten zullen zingen bij de inwijding van het huis in de dagen van Salomo.

De Bijbelverklaring van Dächsel denkt dat deze Psalm gemaakt is na de aankoop van de dorsvloer van Arauna in 2 Samuel 24:18-25. David en zijn volk waren uit een grote nood gered en dat bezingt David in deze Psalm. Maar zolang de Tempel nog niet herbouwd was, heeft David alvast voor zichzelf een voorlopige dienst op de tempelberg opgezet en daarbij dit lied laten zingen door de Levieten. Het is immers een mizmor – een lied bedoelt om met muziek begeleid te worden.

Dächsel zegt bij PSALM 30.

DANKZEGGING VOOR GODS GOEDHEID IN KRUIS IN DROEFHEID.

1. Een Psalm, een lied der inwijding van Davids huis, gezongen tot inwijding van de plaats op Moria, waar de tempel zou gebouwd worden, welke reeds voorlopig in zoverre tot David's huis of offerplaats bestemd werd, dat hij voortaan daar zijnen godsdienst verrichtte (2 Samuel 24:25).

Br. H.J. Verwoerd werd op deze psalm gewezen in verband met Klooster Koningsbosch. Toen hij daarna de verklaring bij Dächsel las zag hij een verband met wat David haMelech op de Moria deed en de bestemming van Klooster Koningsbosch. David in aanloop naar de Tempel die door zijn zoon Shlomoh gebouwd zou worden en wij in voorbereiding op de Tempel in het Vrederijk.

Als ik dit alles samenvoeg, het feit dat op 1 Kislev het bericht kwam dat Lendershof bestemd mocht worden voor een gemeenschap en het feit dat Wiljo & Annie juist voor Chanukah verhuisd zijn, samen met de verjaring van KBY op deze dag en daarbij de betekenis van Psalm 30 in verband met Klooster Koningsbosch, dan geloof ik dat de ingebruikname van Lendershof vandaag niet alleen een opstap is naar Klooster Koningsbosch als centrum voor Aliyah, maar ook verbonden is met de herbouw van de Tempel in Yerushalayim.

Misschien is dit een heel grote gedachtensprong voor de meesten van ons, toch wil ik dit zo doorgeven. Want samen met de betekenis van 'vayeishev' bij Ya'akov Avinu, geloof ik dat Abba ons deze shabbat wil leren dat verheugd mogen zijn, maar dat er meteen ook een opdracht ligt. Wij moeten verder, laten we het grote doel steeds voor ogen houden en ons blijvend daarvoor inzetten. Zoals Spr. 8:34 leert om dagelijks wakende te zijn aan Zijn poorten, de wacht houdend bij de deurposten van Gods Huis.

Chanukah betekent 'tempelwijding'. En de tempel is het heilige paleis van HaShem. Dat vraagt om voorbereiding door een heilig leven. Daarnaast vraagt de grote aliyah en het samen optrekken

van Yehudah en Efrayim van ons, dat we ook rekening houden met de halachah van onze Joodse broeders. Laten we hierin ook een open hart hebben om van hen te leren.

Maasbracht, 26 Kislev 5781 / 12-12-2020

Baruch ben Zvulun

Dächsel bij PSALM 30.

DANKZEGGING VOOR GODS GOEDHEID IN KRUIS IN DROEFHEID.

1. Een Psalm, een lied der inwijding van David's huis, gezongen tot inwijding van de plaats op Moria, waar de tempel zou gebouwd worden, welke reeds voorlopig in zoverre tot David's huis of offerplaats bestemd werd, dat hij voortaan daar zijnen godsdienst verrichtte (2 Samuel 24: 25).

Even als in den vorigen Psalm de kinderen der machtigen werden opgewekt, om God te loven, zo in dezen 's Heren gunstgenoten; beide Psalmen behoren bovendien in zoverre bij elkaar, als in Psalm 29: 10 v. op het volk gewezen wordt, dat de Heere door gerichten heen, Zijne genade deelachtig maakt, en in Psalm 30: 6 uitdrukkelijk op den voorgrond gesteld wordt, hoe spoedig de liefde Gods jegens de Zijnen weer den toorn wegneemt, dien zij verdiend hadden.

2.

I. Vs. 2-4. De zanger geeft vooreerst in enige korte bondige zinnen, de aanleiding tot Zijn lof- en danklied te kennen, de Heere heeft hem genadig uit een groot gevaar gered. Het is het gevaar, om met zijn gehele volk en zijn rijk te gronde te gaan, dat hij zich en de zijnen berokkend heeft door de volkstelling, waartoe Satan hem aanporde, maar die hij afgewend had door het gebed, dat Gods Geest uit hem voortbracht. (2 Samuel 24: 1 vv. 1 Kronieken 21: 1 vv.).

2. Ik zal U verhogen, HEERE! in mijn lied, want Gij hebt mij opgetrokken uit de diepte, waarin ik verzonken was, Uwe hand heeft mij weer verhoogd, en Gij hebt also mijn vijanden over mij niet verblijd

1) (Psalm 35: 19, 24 vv. Deuteronomium 26: 11); zij hadden het gaarne gezien, dat ik onder Uwen toorn ware bezweken.

1) Wat sommigen beweren, dat David, toen hij het paleis wilde inwijden, door een zware ziekte werd getroffen, steunt niet op een deugdelijken grond. Zelfs is het eerder uit de Heilige historie af te leiden, dat zodra hij zijn huis bewoonde, hij stil en zeer aangenaam heeft voortgeleefd..

Het is duidelijk, dat toen de Engel des verderfs duizenden wegraapte, ook David bevreesd was voor zijn leven. Ja, wij weten dat hij zelfs den Heere heeft gebeden, om Hem te treffen, daar niet zijn volk, niet zijne schapen, maar hij, de koning en herder de oorzaak was, dewijl hij tot de telling had bevel gegeven.

En nu, de Heere had zijn offer aangenomen en den Engel bevel gegeven, om zijn zwaard in de schede te steken. David zelf was gespaard gebleven. En daarom kan en zal hij er van getuigen, dat de Heere hem had opgetrokken, en niet toegelaten, dat zijne vijanden zich over hem hadden verblijd.

3. HEERE, mijn God! 1) ik heb in mijnen nood tot U geroepen, en Gij hebt mij genezen 2) Gij hebt mij geholpen en verheugd (vs. 12).

1) Merk op, welken naam het geloof kiest. -"Mijn God!" driewerf gelukkig hij, die den Heere zijn deel kan noemen. Zie hoe David's geloof zich verheft. Hij zong in vs. 2: "Heere!" in het derde is het: "Heere mijn God!" De hemelse muziek des harten is steeds klimmende, gelijk de rook pilaren, die van het reukaltaar oprijzen..

2) Dat zware lijden verschijnt onder het beeld van ene ziekte, de Heere, die het wegneemt onder het beeld van den geneesheer Jes. 6: 10. 2 Kronieken 36: 16..

4. HEERE! Gij hebt mijne ziel uit het graf, waarin ik zo goed als neergezonken was (2 Samuel 24: 1 vv.) opgevoerd; Gij hebt mij bij het leven behouden, dat ik in den kuil niet ben nedergedaald; met den enen voet stond ik reeds in het graf, maar Gij hebt mij tot het leven teruggeroepen.

David meende de grootheid der genade met gene andere woorden te kunnen uitdrukken, dan wanneer hij de duisternis van dien tijd met het graf en met de groeve vergeleek..

5.

II. Vs. 5-11. Terwijl David hierop, tot alle vromen, voor welke hij zingt, de opwekking laat horen, om zulk enen, God als hij Hem bevonden heeft, enen God, die na kort toornen op verrassende wijze, weer genade bewijst, met hem te prijzen, verhaalt hij uitvoeriger, wat hij beleefd heeft; hij denkt vooreerst aan de oorzaak, waarom de zware kastijding over hem gekomen is, daarna het gebed, dat hij uit de diepte zijner ellende tot God opgezonden heeft.

5. Psalmzingt met mij den HEERE, gij, Zijne gunstgenoten, tot wie mijn hart zich getrokken gevoelt (Psalm 16: 3), en die nu deelt in alles, wat mij wedervaart, en a) zegt lof ter gedachtenis Zijner heiligheid, die zich op nieuw aan mij verheerlijkt heeft.

a) Psalm 97: 12.

6. Want een ogenblik is er in Zijnen toorn; Zijne liefde is jegens de Zijnen zo groot, dat de openbaring Zijner gramschap slechts een ogenblik duurt (2 Samuel 24: 16), maar er is een leven in Zijne goedgunstigheid 1), die duurt zo lang men leeft; des avonds vernacht het geweest, dan komt het bij ons en blijft den nacht, maar des morgens is er gejuich, bij het ontwaken komt plotseling een andere gast, namelijk de vreugde (2 Samuel 24: 15 vgl. Jes. 17: 14; 54: 7 v.).

1) Dat het leven hier tegenover een ogenblik wordt gesteld is buiten geschil; en wordt daarom genomen voor een langen duur, of voor een voortdurend van een langen tijd. David bekent echter, dat, indien God de Zijnen kastijdt, Hij niet slechts het harde der straffen matigt, maar ook terstond verzoend wordt en aan Zijn toorn een perk stelt. Zijne goedertierenheid en gunst nu verlengt Hij tot in lengte van dagen..

7. Ik, om hier, in tegenstelling van mijn door dit lijden op nieuw verkregen vertrouwen op God, op mijn vroeger zelfvertrouwen, de oorzaak der kastijding (2 Samuel 24: 2), te komen,

ik zei wel in mijnen voorspoed 1), die mij overmoedig gemaakt had (Deuteronomium 8: 11 vv.; 32: 15): Ik zal niet wankelen in eeuwigheid (2 Samuel .24: 1).

Voorspoed is meer aangenaam dan voordelig. Hij schijnt een liefelijke zomer, maar is inderdaad een verwoestende winter, die al de vruchten verteert, welke wij in den herfst der geheiligde droefheid geoogst hebben. Wij zijn nooit in groter gevaar dan in den zonneshijn van voorspoed. Wanneer alles naar onze wensen gaat en nooit de smart ons treft, is dit eerder een teken, dat God ons vergeet, dan een teken van Zijne tedere liefde.

1) Deze oprechte zelfbekentenis en ootmoedige zelf aanklacht van David is de sleutel tot verklaring van dit merkwaardige en bij alle geestverwanten van David zo geliefde lied. Wij horen eruit, dat de man naar Gods harte, die door den Heere hoog is opgericht, zich heeft schuldig gemaakt aan zelfverheffing en ijdel vertrouwen op zijn grootheid en macht. De Heere heeft zijne eer verhoogd, zijne macht uitgebreid, zijne rijkdommen vermeerderd. Hij deelt in buitengewone voorspoed; de Heere heeft Zijn berg door Zijne goedgunstigheid vastgezet. David zinspeelt met die uitdrukking mijn berg op den berg Zion, waarop Jeruzalem, de hoofdstad des rijks en 's konings residentie lag. Zijne heerschappij en macht is daar verzekerd, zij staat vast, zij zal niet wankelen..

8. Want, HEERE! Gij had mijnen berg 1) door Uwe goedgunstigheid, Uwe vrije genade vastgezet, Gij had mijn rijk bekrachtigd en mijne heerschappij bevestigd (2 Samuel 5: 12; 24: 9); maar ik wilde het in mijne dwaasheid niet erkennen, dat alles door U alleen was, en toen gij Uw aangezicht verbergdet en in plaats van genade mij toorn liet ondervinden, zodat in korten tijd 70.000 man uit Israël vielen (2 Samuel 24: 15), toen werd Ik verschrikt, verplet.

1) De berg is de Zion, die door natuur en kunst sterk is, en deze is als slotberg emblema (zinnebeeld) van het Davidische rijk, zo als hij als tempelberg emblema van de kerk of de gemeente is..

8. Want, HEERE! Gij had mijnen berg 1) door Uwe goedgunstigheid, Uwe vrije genade vastgezet, Gij had mijn rijk bekrachtigd en mijne heerschappij bevestigd (2 Samuel 5: 12; 24: 9); maar ik wilde het in mijne dwaasheid niet erkennen, dat alles door U alleen was, en toen gij Uw aangezicht verbergtet en in plaats van genade mij toorn liet ondervinden, zodat in korten tijd 70.000 man uit Israël vielen (2 Samuel 24: 15), toen werd Ik verschrikt, verplet.

1) De berg is de Zion, die door natuur en kunst sterk is, en deze is als slotberg emblema (zinnebeeld) van het Davidische rijk, zo als hij als tempelberg emblema van de kerk of de gemeente is..

9. Tot U, HEERE! riep ik, in mijn gebed, dat mij de gewetensangst en de zware kastijding ontpersten, en ik smeekte tot den HEERE.

David, vroeger op beide oren slapende, begint, plotseling opgewekt, tot den Heere te roepen; even als het ijzer, wanneer het door lange rust roestig geworden is, niet eerder weer gebruikt kan worden, voordat het op nieuw in 't vuur gloeiend gemaakt en met den hamer geslagen is, zo zal, wanneer eenmaal ene vleselijke gerustheid zich van den mens heeft meester gemaakt, niemand zich spoedig tot het gebed begeven, wanneer hij niet te voren door het kruis geslagen en gekastijd wordt.

10. Wat ik smeekte, was dit: Wat gewin is er in mijn bloed, in mijn nederdalen tot de groeve? Wat baat het U, wanneer Gij in Uwen toorn mij laat omkomen? Zal U het stof loven? Zal het Uwe waarheid verkondigen? (Psalm 6: 5 v. Jes. 38: 18 vv.).

In dit vers leren wij den vorm en de wijze van David's gebed. Het was een worstelen met God, een aandringen van redenen, een bepleiten van zijne zaak. Het was gene opeenhoping van leerstellingen, noch een verhaal van ervaringen, veel minder een slagen geven aan anderen, onder voorwendsel van tot God te bidden alhoewel al deze dingen voor heilige oefening worden gehouden bij sommige bijeenkomsten tot gebed. Hij worstelde met den Engel des Verbonds met sterk aanhouden, en daarom overwon hij. Hoofd en hart, oordeel en begeerte, geheugen en begrip waren alle in het werk om de zaak voor den God der liefde neer te leggen.

Zijne bede om levensverlenging was dus niet om aards bezit en genot, maar om Gods eer; hij vreesde den dood als het einde van den lof van God, want aan gindse zijde des grafs worden gene Psalmen meer gezongen. De Hades was in het Oude Testament nog onoverwonnen, de hemel nog niet geopend; in den hemel zijn de godenzonen Psalm 29: 1), maar toch niet zalige mensenkinderen.

11.

Vs. 11-13. Gelijk de angst van het geweten en de zwaarte der kastijding, David tot God gedrongen heeft, zo blijft bij nu ook aan het slot van den psalm bij God, deelt in ene aanspraak aan Hem de verhoring mede, welke zijn gebed gevonden heeft en maakt tevens zijn besluit bekend. om voor het ontvangen heil eeuwig dankbaar te zijn.

11. Hoor, HEERE! en wees mij genadig, HEERE! wees mij een Helper.

12. Gij, o Heere, mijn God, hebt genadig mijn gebed (vs. 13 v.) gehoord en mij mijne weeklage veranderd in ene rei, een vreugdedans (Exodus 32: 10. Richteren 11: 34); Gij hebt mijnen zak, waarin ik in boete en treurigheid mij even als de oudsten gekleed had (1 Kronieken 21: 16) ontbonden, en mij met blijdschap omgord 1), mij de vreugde als een gordel om de lendenen gedaan.

1) Is het te verwonderen, dat David zijne ziele uitstort in dezen lofzang, nadat hij op Arauna's dorsvloer weer heeft mogen aanschouwen, dat God verzoend was, toen de Engel des verderfs weer was weggetrokken en hij zijn huis den Heere mocht opdragen. Immers neen. De boeteling had mogen plaats maken voor den blijden zanger. De wolk, die hem verschrikt had, had Gods Almacht zelf door den adem Zijner liefde weggevaagd. –

13. Opdat mijne eer 1), mijne ziel (Psalm 7: 6)U psalmzinge, en niet zwijge, niet ophoude met loven en prijzen. Inderdaad zal zij ook nooit ophouden. HEERE, mijn God! in eeuwigheid zal ik U loven.

1) In het Hebr. Kavod. Dit betekent in proza wel eer, maar in poëzie ook hart, ziel, als het edelste van den mens (Psalm 16: 9; 57: 9; 108: 2. Genesis 49: 6). Betere vertaling is dan ook: Op dat mijne ziele U psalmzinge.